

Де коза ходить, там щастя родить!

Кожна країна та кожен народ відрізняється своїми цікавими та унікальними звичаями. Для когось вони можуть здаватися смішними, для когось - дивними, а для самого народу - це є його історія. Як і рідна мова, звичаї, традиції об'єднують людей в один народ. Наш український народ має багату і оригінальну культуру, надбану численними поколіннями. З давніх часів до нас ідуть життєва мудрість та настанови щодо способу життя. Вони закладені в українських звичаях, святах, обрядах, фольклорі. Рід наш прекрасний духовністю. Наші пращури відбирали найцінніші надбання, збагачуючи їх, і бережливо передаючи з покоління до покоління. Українці вмели відчувати природу, черпати здоров'я, силу й красу з її лона; всі творчі сили людини були спрямовані на зміцнення сім'ї, свого роду.

У Дудчанському загальноосвітньому об'єднанні «дитячий садок-школа I-III ст.-позашкільний заклад» працює фольклорно-обрядовий гурток «З народних джерел». Члени гуртка ведуть пошукову роботу з дослідження звичаїв та обрядів рідного села, в якому злилися воєдино дві культури: бойків, переселених у 1951 році та місцевих жителів. Саме від старожилів села гуртківці черпають перлини духовності та культурного надбання нашого народу. Вони брали участь у Різдвяному вертепі, який організувала і поставила Ісаєва Ганна Федорівна. 14 січня члени обрядової групи на чолі з керівником О.М.Іванів вітали жителів села з Новорічними святами. Вони звеселяли дудчанців та гостей села щедрівками, новорічними

віншуваннями. Ходили від хати до хати, засівали домівки збіжжям, водили Козу і Маланку, бажаючи господарям щастя, здоров'я, щедрого врожаю. У кожній оселі радо усіх зустрічали і пригощали смаколиками. Адже, зі щедрувальниками й колядниками асоціювали долю, добро, прибуток на прийдешній рік. У давнину, якщо хату обходили колядники, це було трагедією, таку родину вважали пропашою. Вважалося: чим більше прийде сівачів, тим щедрішим буде рік. Щирі усмішки та теплі слова нікого не залишили байдужим.

Учням дуже сподобалося нести радість у кожную оселю. Усі були веселими і почувалися щасливими. Адже як зустрінеш Новий рік, так і проживеш! Наші традиції сповнені ідеями нескінченності, потреби ділитися тим, що маєш, почастувати, віддати часточку своєї душі та любові, щоб світ став добрішим. Отож, не забудьмо свого прямого обов'язку і продовжуймо справу наших предків.

Відтак дозвольте вам зашедрувати:

Ми щедрівочку співаєм –

Щастя в домі всім бажаєм.

Нехай добре родить жито і пшениця,

Усякеє збіжжя, усяка пашниця.

Хай пісня не згине у рідному краю,

Калина хай квітне в зеленому гаю.

Хай ріднеє слово серця зігриває,

А наша Вкраїна нехай процвітає.

Христос ся рождає!

Керівник гуртка Іванів О. М.

